

сърдце родители-тъ си, и ако не имъ ся покорявате. Тии сж толкова постары отъ васъ, иматъ толкова поголѣмж опытность, могатъ на толкова добры работы да вы научѣтъ, ваше-то благополучіе считатьъ като свое благополучіе; кой бы можалъ да гы принуди да струватъ всичко това, ако не бы го правили своевольно и отъ любовь къмъ васъ? Ако ви ся показватъ по нѣкой пѣтъ строгы, кога ви възбраняватъ нѣчто, или кога вы наказватъ; то никога не забравяйте, че они правѣтъ това отъ милость и любовь, и че никога не быхж вы оскърбили, ако не бы были увѣрены, че оскърбленіе-то е за вашж ползж: не е возможно родители да наказатъ, или да возненавидѣтъ безъ причинж чада-та си. Менѣ бы ся видѣло това невозможно, ако да быхъ гледалъ и съ очи-тъ си. Това бы было, като да ненавиждѣтъ сами себе.

И учители-тъ ви иматъ голѣмы права на вашж-тж любовь и покорство, зачтото и тии вы обычатъ сърдечно, както и родители-тъ ви, и трудѣтъ ся за ваше-то благополучіе; за това бы было голѣмо безуміе отъ вашж странж, ако намѣсто да гы обычате, вы гы оскърбявате съ ваше-то непокорство. Освѣнь това вредъ-тъ може да бѣде немалкъ за васъ; зачтото, кога изгубите отеческж-тж милость отъ учители-тъ си, тогава они не щѣтъ вече да вы